Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo: **SK/0147/99/2021** Dňa: **15.07.2024**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Mini factory, s. r. o., sídlo: M. R. Štefánika 1041/48, 036 01 Martin,** (do: 29.10.2021 sídlo: A. Medňanského 11039/50, 036 08 Martin), **IČO: 53 368 037,** kontrola internetového obchodu www.minifactory.sk začatá dňa 19.03.2021 na základe Oznámenia o začatí kontroly a výzvy na doručenie písomného vyjadrenia k zisteným nedostatkom zo dňa 19.03.2021 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina a ukončená dňa 15.04.2021 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina spísaním inšpekčného záznamu doručeného účastníkovi konania do elektronickej schránky na portáli www.slovensko.sk dňa 15.04.2021, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, č. P/0067/05/2021 zo dňa 27.10.2021, ktorým bola podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024 uložená peňažná pokuta vo výške **300,- EUR, slovom: tristo eur,** pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia **m e n í** tak, že:

znenie výroku:

„... prevádzkareň: kontrola vykonaná na **Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina (ďalej aj správny orgán)** dátum vykonania kontroly: **dňa 15.04.2021 (doručením spísaného inšpekčného záznamu zo dňa 15.04.2021)** na základe Oznámenia o začatí kontroly a výzvy na doručenie písomného vyjadrenia k zisteným nedostatkom zo dňa 19.03.2021 doručeného dňa 23.03.2021 ... .“

nahrádza znením:

„... kontrola začatá dňa 19.03.2021 na základe Oznámenia o začatí kontroly a výzvy na doručenie písomného vyjadrenia k zisteným nedostatkom zo dňa 19.03.2021 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina a ukončená dňa 15.04.2021 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina spísaním inšpekčného záznamu doručeného účastníkovi konania do elektronickej schránky na portáli www.slovensko.sk dňa 15.04.2021 ... .“

a

pre porušenie zákazu pre predávajúceho podľa § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024 sa účastníkovi konania – **Mini factory, s. r. o., sídlo: M. R. Štefánika 1041/48, 036 01 Martin,** (do: 29.10.2021 sídlo: A. Medňanského 11039/50, 036 08 Martin), **IČO: 53 368 037,** kontrola internetového obchodu www.minifactory.sk začatá dňa 19.03.2021 na základe Oznámenia o začatí kontroly a výzvy na doručenie písomného vyjadrenia k zisteným nedostatkom zo dňa 19.03.2021 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina a ukončená dňa 15.04.2021 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina spísaním inšpekčného záznamu doručeného účastníkovi konania do elektronickej schránky na portáli www.slovensko.sk dňa 15.04.2021, podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom

do 30.06.2024 ukladá peňažná pokuta vo výške **300,- EUR, slovom: tristo eur.** Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00670521. Ostatná časť výroku ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len *„SOI“*) so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Mini factory, s. r. o. – peňažnú pokutu vo výške 300,- €, pre porušenie zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024 (ďalej len *„zákon o ochrane spotrebiteľa“*).

Inšpektormi SOI bola dňa 19.03.2021 začatá kontrola na základe Oznámenia o začatí kontroly a výzvy na doručenie písomného vyjadrenia k zisteným nedostatkom zo dňa 19.03.2021 (s doručením do elektronickej schránky na portáli www.slovensko.sk dňa 23.03.2021 na základe elektronickej doručenky) na Inšpektoráte SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina, ktorá bola ukončená dňa 15.04.2021 na Inšpektoráte SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina spísaním inšpekčného záznamu doručeného prostredníctvom portálu www.slovensko.sk účastníkovi konania dňa 15.04.2021. Predmetná kontrola inšpektormi SOI bola zameraná na dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len *„zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“*), zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len *„zákon č. 102/2014 Z. z.“*) a zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z. (ďalej len *„zákon o elektronickom obchode“*).

Kontrolou bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil zákaz upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne právo na informácie a právo na ochranu ekonomických záujmov a porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: *„Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.“* Podľa ods. 2 uvedeného ust. *„Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.“*

Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie č. P/0067/05/2021 zo dňa 27.10.2021, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací správny orgán za účelom presnejšej špecifikácie skutku upresnil vo výroku prvostupňového správneho rozhodnutia, ako aj v príslušnej časti jeho odôvodnenia dátum začatia kontroly a dátum ukončenia kontroly, keď správne, dostatočne, jasne a presne má byť uvedené: *„... kontrola začatá dňa 19.03.2021 na základe Oznámenia o začatí kontroly a výzvy na doručenie písomného vyjadrenia k zisteným nedostatkom zo dňa 19.03.2021 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina a ukončená dňa 15.04.2021 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina spísaním inšpekčného záznamu doručeného účastníkovi konania do elektronickej schránky na portáli www.slovensko.sk dňa 15.04.2021 ... .“* Skutkový stav veci vo vzťahu k daným porušeniam bol uvedený správne. Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že vykonaná zmena nezakladá dôvod na zbavenie sa zodpovednosti účastníka konania za porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa, nemá vplyv na spoľahlivo zistený skutkový stav, ktorý zostal v plnej miere

zachovaný a nie je dôvodom prehodnotenia výšky uloženej pokuty. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací správny orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania bolo neupierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne neupierať spotrebiteľovi právo na informácie a právo na ochranu ekonomických záujmov; nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bola dňa 19.03.2021 na Inšpektoráte SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina začatá kontrola internetového obchodu www.minifactory.sk, a to stiahnutím a vytlačením Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len *„VOP“*) a ďalších informácií pre spotrebiteľov z uvedenej internetovej stránky, ktoré tvoria prílohu inšpekčného záznamu z vykonanej kontroly zo dňa 15.04.2021. Následne bolo účastníkovi konania prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk dňa 23.03.2021 zaslané Oznámenie o začatí kontroly a výzva na doručenie písomného vyjadrenia k zisteným nedostatkom, ktoré bolo účastníkovi konania doručené dňa 23.03.2021. Kontrola bola ukončená dňa 15.04.2021 na Inšpektoráte SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina spísaním inšpekčného záznamu, ktorý bol doručený účastníkovi konania prostredníctvom portálu www.slovensko.sk dňa 15.04.2021.

Podklady odobraté z internetovej stránky www.minifactory.sk boli posúdené inšpektormi Inšpektorátu SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj. Výsledky tohto posúdenia boli zosumarizované v inšpekčnom zázname a účastníkovi konania oznámené prostredníctvom portálu www.slovensko.sk do jeho elektronickej schránky s doručením dňa 15.04.2021. VOP boli uvedené na vyššie uvedenej internetovej stránke, pričom upravujú práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce z kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkom konania a spotrebiteľom a sú spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko obsahujú ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred vyplnením objednávky, avšak nemohol ovplyvniť ich obsah. Z uvedeného vyplýva, že ide o spotrebiteľskú zmluvu.

Kontrolou bolo zistené, že účastník konania porušil zákaz predávajúceho upierať práva spotrebiteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne právo na informácie, a to nasledovne.

Pri kontrole všeobecných informačných povinností, ktoré je v zmysle § 4 ods. 1 písm. e) zákona o elektronickom obchode poskytovateľ služieb povinný príjemcovi služieb na elektronickom zariadení poskytnúť, inšpektori SOI zistili, že na internetovej stránke www.minifactory.sk chýbala informácia o názve a adrese orgánu dozoru alebo dohľadu, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha.

Tým účastník konania porušil § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Kontrolou obsahu VOP bolo ďalej zistené, že účastník konania porušil zákaz predávajúceho upierať práva spotrebiteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, kde je upravené právo spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, nakoľko v článku VI. „Odstúpenie od zmluvy“ v bode 1. VOP bolo uvedené:

článok VI. „Odstúpenie od zmluvy“, bod 1. VOP

„... Pokiaľ je vrátený tovar poškodený len čiastočne, môže predávajúci uplatniť na spotrebiteľovi právo na náhradu škody a započítať svoj nárok na vrátenú kúpnu cenu. Predávajúci v takomto prípade spotrebiteľovi vracia len takto zníženú kúpnu cenu. ...“

Účastník konania ako predávajúci porušil zákaz predávajúceho upierať spotrebiteľovi právo na ochranu jeho ekonomických záujmov, keď podľa dôvodovej správy k zákonu č. 102/2014 Z. z. platí, že: „Ak predávajúci zistí, že tovar, ktorý mu vrátil spotrebiteľ po odstúpení od zmluvy, je poškodený zavinením spotrebiteľa, môže sa domáhať zodpovednosti za vzniknutú škodu na súde. Táto skutočnosť však nemá vplyv na povinnosť predávajúceho vrátiť spotrebiteľovi všetky uhradené platby podľa § 9 ods. l. Jednostranné započítanie pohľadávky predávajúceho na náhradu škody voči pohľadávke spotrebiteľa na vrátenie všetkých platieb podľa § 9 ods. 1 je vylúčené.“ Z uvedeného vyplýva, že skutočnosť, že je predávajúcemu prípadne vrátený tovar pozmenený

zavinením spotrebiteľa (poškodený alebo neúplný), nemá vplyv na povinnosť predávajúceho vrátiť spotrebiteľovi, po jeho zákonnom odstúpení od zmluvy, všetky platby prijaté od spotrebiteľa na základe uzavretej zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov, a domáhať sa prípadnej zodpovednosti za vzniknutú škodu na súde (jediné náklady, ktoré spotrebiteľ znáša pri odstúpení od zmluvy, sú priame náklady na vrátenie tovaru predávajúcemu). Predávajúci teda nemôže z uvedených dôvodov započítať svoju pohľadávku na náhradu škody voči pohľadávke spotrebiteľa na vrátenie mu všetkých platieb podľa zákona č. 102/2014 Z. z., nakoľko následkom tohto konania by bol vznik majetkovej ujmy na strane spotrebiteľa spôsobilej poškodiť jeho ekonomické záujmy.

Tým účastník konania porušil § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Kontrolou obsahu VOP účastníka konania bolo zároveň zistené, že účastník konania porušil zákaz predávajúceho používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko v článku V. „Doručovanie tovaru“, v bode 6. VOP bola uvedená neprijateľná podmienka, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to v nasledovnom znení.

článok V. „Doručovanie tovaru“, bod 6. VOP

„... Za poškodenie tovaru vzniknutého prepravou nenesie zodpovednosť predávajúci.“

Uvedená podmienka bola vyhodnotená ako neprijateľná vzhľadom na značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko vylučuje právo spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za škodu v zmysle § 53 ods. 4 písm. d) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len *„OZ“*). Predávajúci, ktorý je na základe spotrebiteľskej zmluvy v zmluvnom vzťahu so spotrebiteľom, sa nemôže jednostranným vyhlásením zbaviť zákonnej zodpovednosti za škodu z dôvodu existencie tretieho subjektu (dopravcu), ku ktorému spotrebiteľa neviaže žiadny zmluvný vzťah.

Uvedenou neprijateľnou podmienkou účastník konania porušil § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Účastník konania v podanom odvolaní uvádza, že nedostatky vytýkané kontrolným orgánom boli bezodkladne odstránené, a to aj bez potreby uloženia opatrení kontrolného orgánu, pričom ich možno ich považovať za menej závažné nedostatky, ktoré účastník konania aj bez potrebnej výzvy správneho organu odstránil. V takom prípade má odvolací orgán možnosť zmeniť rozhodnutie správneho organu prvého stupňa v zmysle zásady „pravá retroaktivita nie je zakázaná, ak je v prospech subjektu práva“. V ďalšej časti odvolania účastník konania upriamuje pozornosť na situáciu spojenú s núdzovým stavom vyhláseným na území Slovenskej republiky v súvislosti s ohrozením verejného zdravia z dôvodu ochorenia COVID-19, v súvislosti s ktorým došlo k uzatvoreniu prevádzky, pričom bez tržieb s nutnými nákladmi na udržiavanie prevádzky a zamestnanca ako novovzniknutá spoločnosť zatiaľ bez nulovej návratnosti vstupných nákladov a neustálym dotovaním spoločnosti z vlastných zdrojov, je správnym orgánom uložená pokuta pre neho veľmi zaťažujúca a vzhľadom na okolnosti žiaľ až na hranici likvidácie, a to napriek tomu, že uložená pokuta sa pohybuje v spodnej hranici zákonnej sadzby. Účastník konania má zároveň za to, že správny orgán má možnosť prihliadať na prijatie zákona č. 198/2020 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zlepšovaním podnikateľského prostredia zasiahnutým opatreniami na zamedzenie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19. Vzhľadom na vyššie uvedené účastník konania nepovažuje výšku pokuty za primeranú a žiada odvolací orgán o prehodnotenie výšky sankcie, resp. o jej odpustenie v celom rozsahu. Záverom účastník konania poznamenáva, že jeho prioritou je zachovanie všetkých práv spotrebiteľov a opätovne poukazuje na skutočnosť, že je novovzniknutou spoločnosťou, pričom má záujem

o získanie priazne potenciálnych zákazníkov, a teda poskytnutie im dostatočnej právnej ochrany v zmysle zákona, ako aj nad rámec jeho povinností.

Odvolací správny orgán sa v prvom rade zaoberal skutočnosťou, že zákon o ochrane spotrebiteľa bol s účinnosťou od 01.07.2024 zrušený zákonom č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len *„zákon č. 108/2024 Z. z.“*), ktorý nahradil doterajšiu právnu úpravu. Z uvedeného dôvodu odvolací správny orgán skúmal podmienky vedenia správneho konania, t. j. podľa akého znenia zákona o ochrane spotrebiteľa má správny orgán konať a viesť správne konanie za správny delikt spáchaný do 30.06.2024.

Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 108/2024 Z. z. *„dozor, dohľad alebo kontrola povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa podľa predpisov účinných pred 1. júlom 2024 začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024. Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa zistené dozorom, dohľadom alebo kontrolou podľa prvej vety sa začnú a dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.“*

Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 108/2024 Z. z. *„konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.“*

Na základe uvedeného dospel odvolací správny orgán k záveru, že v danom prípade je potrebné postupovať podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (pozn. zákona č. 250/2007 Z. z.) účinného do 30.06.2024.

K odvolaniu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne irelevantné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za zistené porušenia zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania pre porušenie zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Vyššie popísaným konaním účastníka konania došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, čím bol znížený rozsah práv spotrebiteľa, ktoré mu garantuje zákon o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“*

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.“*

Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa *„každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.“*

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti, vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť

zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinností v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedené povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže zákon o ochrane spotrebiteľa na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

K námietke účastníka konania, že nedostatky vytýkané kontrolným orgánom boli bezodkladne odstránené, a to aj bez potreby uloženia opatrení kontrolného orgánu, odvolací orgán uvádza, že odstránenie nedostatkov síce vníma pozitívne, avšak táto skutočnosť nemá na posúdenie daného prípadu vplyv, nakoľko v súlade s ustanovením § 7 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu je kontrolovaná osoba povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre účastníka konania, ako kontrolovaného subjektu, uloženú mu osobitným predpisom, spravidla ešte v štádiu pred začatím správneho konania, do termínu uvedeného v záväznom pokyne. Vzhľadom na uvedené nejde o okolnosť, na základe ktorej by sa účastník konania dodatočným zosúladením skutkového stavu so stavom právnym, zbavil svojej objektívnej zodpovednosti za protiprávne konanie.

K tvrdeniam účastníka konania, že uvedené nedostatky možno považovať za menej závažné, ktoré účastník konania aj bez potrebnej výzvy správneho organu odstránil, že v takom prípade má odvolací orgán možnosť zmeniť rozhodnutie správneho organu prvého stupňa v zmysle zásady „pravá retroaktivita nie je zakázaná, ak je v prospech subjektu práva“, a že správny orgán má možnosť prihliadať na prijatie zákona č. 198/2020 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zlepšovaním podnikateľského prostredia zasiahnutým opatreniami na zamedzenie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, odvolací orgán uvádza, že správny orgán má v zmysle § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa fakultatívnu možnosť v prípade menej závažného porušenia povinnosti podľa tohto zákona povinného pred rozhodnutím o uložení pokuty vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. V žiadnom prípade to však nie je povinnosťou správneho orgánu. Odvolací orgán taktiež konštatuje, že okrem vykonaných opatrení musí byť na nevydanie rozhodnutia o uložení pokuty kumulatívne splnená podmienka menej závažného porušenia povinnosti, čo však v danom prípade splnené nebolo, nakoľko je potrebné prihliadnuť na počet zmluvných podmienok, ktorých rozpor so zákonným znením bol zistený, ako aj na ich obsah a mieru, akou mohli neprimerane závažným spôsobom zasiahnuť do práv a oprávnených záujmov spotrebiteľov. Vzhľadom na charakter zistených nedostatkov a ich prípadný dopad na spotrebiteľa, ako aj zistené porušenie viacerých zákonných povinností, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu.

K námietkam účastníka konania, že jeho prioritou je zachovanie všetkých práv spotrebiteľov, a že je novovzniknutou spoločnosťou, pričom má záujem o získanie priazne potenciálnych zákazníkov, a teda poskytnutie im dostatočnej právnej ochrany v zmysle zákona, ako aj nad rámec jeho povinností, odvolací orgán uvádza, že ich považuje za právne irelevantné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán v danej súvislosti dodáva, že účastník konania za zistené porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa nesie objektívnu zodpovednosť, t. j. bez ohľadu na zavinenie alebo iné okolnosti danej veci; zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinností je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedené správne delikty patria medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo

k poruchovému následku; stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. To znamená, že k porušeniu práv spotrebiteľov jednoznačne došlo už len skutočnosťou, že účastník konania si riadne nesplnil informačné povinnosti voči spotrebiteľom, čo taktiež môže mať za následok, že spotrebiteľ si svoje zákonom garantované práva neuplatnil. Zákon neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Odvolací správny orgán je toho názoru, že účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinností nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za tieto porušenia. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací správny orgán tiež uvádza, že je zákonnou povinnosťou predávajúceho konať vždy tak, aby nedochádzalo k porušovaniu zákona o ochrane spotrebiteľa a iných právnych predpisov. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní zodpovedali skutočnosti.

V tejto súvislosti odvolací správny orgán poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v rozsudku z 29. januára 2015, sp. zn. 8Sžf/111/2013, *„ak ide o zodpovednosť fyzickej osoby podnikateľa za správny delikt, ide o objektívnu zodpovednosť a subjektívna stránka tohto deliktu v zákonoch nie je založená na báze zavinenia. Pre správny orgán je relevantná len existencia protiprávneho stavu, spôsobená činnosťou alebo nečinnosťou fyzickej osoby podnikateľa. Liberačné dôvody, pri preukázaní ktorých dochádza k redukcii, prípadne k zániku zodpovednosti fyzickej osoby podnikateľa za správny delikt, ktoré sa uplatnia vo výške sankcie alebo upustenia od jej uloženia, musia byť zakotvené vo všeobecnej rovine priamo v zákone, podľa ktorého sa uskutočňuje potrestanie za správny delikt správnym orgánom.“* Uvedený právny názor je možné analogicky aplikovať aj v prípade, ak ide o objektívnu zodpovednosť právnickej osoby za správny delikt.

Odvolací orgán ďalej uvádza, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty týchto správnych deliktov stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinností zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja.

Odvolací správny orgán taktiež uvádza, že postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah vopred pripravených zmlúv, resp. zmluvných podmienok zo strany predávajúceho. Vychádza sa tiež z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že predávajúci ako odborník a „profesionálne znalý podnikateľ“ dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade išlo zmluvné podmienky, do obsahu ktorých spotrebiteľ nemá reálnu možnosť nijako zasiahnuť, konaním účastníka konania opísaným vyššie v tomto rozhodnutí, dochádza k oslabeniu právneho postavenia spotrebiteľa v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu.

Odvolací správny orgán poznamenáva, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s ustanovením § 46 Správneho poriadku, podľa ktorého *„rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti“*, v súlade

s ustanovením § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatkov, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správnemu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenia zákona. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V predmetnej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc, na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané v rámci zákonom povolenej správnej úvahy, pričom v postupe prvostupňového správneho orgánu nevzhliadol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť.

Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, keď mu počas celého výkonu kontroly i počas celého vedenia správneho konania poskytol priestor na vyjadrenie sa k zisteným nedostatkom, čo účastník konania aj využil a správny orgán na dané adekvátne zareagoval.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom.

Účastník konania v odvolaní taktiež namieta, že vzhľadom na situáciu spojenú s núdzovým stavom vyhláseným na území Slovenskej republiky v súvislosti s ohrozením verejného zdravia z dôvodu ochorenia COVID-19, v súvislosti s ktorým došlo k uzatvoreniu prevádzky, pričom bez

tržieb s nutnými nákladmi na udržiavanie prevádzky a zamestnanca ako novovzniknutá spoločnosť zatiaľ bez nulovej návratnosti vstupných nákladov a neustálym dotovaním spoločnosti z vlastných zdrojov, je uložená pokuta pre neho veľmi zaťažujúca, neprimeraná a vzhľadom na okolnosti žiaľ až na hranici likvidácie, a to napriek tomu, že uložená pokuta sa pohybuje v spodnej hranici zákonnej sadzby, pričom žiada o jej prehodnotenie, resp. o jej odpustenie v celom rozsahu. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby. Pri určení výšky sankcie, ku ktorej je správny orgán povinný podľa zákona o ochrane spotrebiteľa pristúpiť (s tým, že ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa sú kogentného charakteru), sa dodržala zásada proporcionality a spravodlivosti, bolo prihliadnuté na konkrétne okolnosti prípadu, na vyhlásenú mimoriadnu situáciu pre ochorenie COVID-19, a súčasne na všetky zákonné kritériá ovplyvňujúce jej určenie (charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti), tak ako je to uvedené na strane 7 a 8 napadnutého rozhodnutia. Správny orgán prvého stupňa riadne odôvodnil ako zákonnosť, tak aj výšku uloženej sankcie s prihliadnutím na proporcionalitu uloženej pokuty vo vzťahu k najvyššej možnej pokute. Odvolací správny orgán vychádzal pri určení výšky pokuty z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že zo strany účastníka konania došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací správny orgán hodnotil dôkazy z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti a pravdivosti pre rozhodnutie. Odvolací orgán zároveň uvádza, že keďže zákon neurčuje záväzným spôsobom prípustnosť konkrétnych dôkazných prostriedkov a ich dôkaznú silu, záleží na samom správnom orgáne, akú dôkaznú silu dôkazu v konkrétnom konaní prisúdi, keďže správne konanie je ovládané tzv. zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Odvolací orgán poznamenáva, že správny orgán prvého stupňa uviedol v odôvodnení rozhodnutia všetky podstatné výsledky vykonaných dôkazov, a to vo vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán má taktiež za to, že prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti a uviedol aj správnu úvahu, ktorou sa riadil. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcna rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobných povinností, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom, pričom ju nie je možné v žiadnom prípade považovať za likvidačnú. V tejto súvislosti odvolací orgán ešte dodáva, že v prípade záujmu o dohodu splácania uloženej pokuty formou splátkového kalendára, je potrebné obrátiť sa na Odbor vymáhania pohľadávok na Ústrednom inšpektoráte SOI v Bratislave. Po zhodnotení všetkých okolností prípadu a proporcionality v napadnutom rozhodnutí uloženej pokuty vo vzťahu k najvyššej možnej pokute, uloženú pokutu vo výške 300,- € možno považovať za pokutu primeranú. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

K ostatným námietkam odvolací orgán nevzhliadol ako k právne relevantným, nakoľko ako už bolo vyššie spomenuté, predmetné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa sa riadia princípom objektívnej zodpovednosti, t. j. účastník konania zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti prípadu; t. j. účastník konania zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinností bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona *„pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.“* Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa *„ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.“*

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinností zo strany účastníka konania bolo spoľahlivo preukázané. Ako už bolo uvedené vyššie v rozhodnutí, v predmetnom prípade vzhľadom na charakter zistených nedostatkov a ich prípadný dopad na spotrebiteľa, ako aj zistené porušenie viacerých zákonných povinností, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter.

Odvolací orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti a tiež zohľadnil, že účastník konania ako predávajúci je povinný pri predaji výrobkov postupovať tak, aby pri svojej podnikateľskej činnosti dodržiaval všetky povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa.

Odvolací orgán vo vzťahu k charakteru protiprávneho konania a spôsobu porušenia povinnosti prihliadal na to, že účastník konania ako predávajúci uprel spotrebiteľovi jeho právo na informácie tým, že neuviedol na internetovej stránke www.minifactory.sk informáciu o názve a adrese orgánu dozoru alebo dohľadu, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha; uprel spotrebiteľovi právo na ochranu jeho ekonomických záujmov tým, že v rozpore s § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z., v zmysle ktorého predávajúci je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu,

dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov, jednostranne započítal pohľadávku účastníka konania ako predávajúceho na náhradu škody voči pohľadávke spotrebiteľa na vrátenie všetkých platieb podľa § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z., pričom následkom uvedeného jednostranného konania predávajúceho by bol vznik majetkovej ujmy spotrebiteľa; porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách tým, že vylúčil právo spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za škodu v zmysle § 53 ods. 4 písm. d) OZ.

Pri určovaní výšky sankcie odvolací orgán zohľadnil aj skutočnosť, že účel právnych predpisov, poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy zvýšenú ochranu, nebol z dôvodov porušenia zákonných povinností splnený.

Používať neprijateľné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi považuje odvolací orgán za závažné porušenie zákonom stanovených povinností, keďže takéto konanie je spôsobilé priamo poškodiť spotrebiteľa vo forme majetkovej ujmy. Spotrebiteľ v dobrej viere uzaviera zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a so znalosťou ponúkaných služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Správny orgán prihliadol na obsah neprijateľných podmienok a na mieru, v akej sú spôsobilé ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací správny orgán vzal tiež do úvahy, že neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve, obsah ktorých spotrebiteľ zásadným spôsobom neovplyvňuje, účastník konania upiera spotrebiteľovi jeho legitímne práva a v neprospech spotrebiteľa spôsobuje hrubú nevyváženosť zmluvného vzťahu. Pri rozhodovaní o výške pokuty bolo taktiež prihliadnuté na skutočnosť, že účastník konania vo vzťahu k spotrebiteľovi zneužil svoje postavenie silnejšej zmluvnej strany. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch je pretavená do zákazu používania neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom v predmetnom prípade nebola naplnená. Odvolací orgán má za to, že používanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je závažným zásahom do práv spotrebiteľa chránených zákonom, na čo odvolací správny orgán pri určovaní výšky pokuty taktiež prihliadol. Vyššie uvedená neprijateľná zmluvná podmienka vniesla do vzťahu medzi účastníkom konania a spotrebiteľom výrazný nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Účastník konania pri svojej činnosti neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve upieral spotrebiteľovi legitímne práva a v neprospech spotrebiteľa spôsobil značnú nerovnováhu zmluvného vzťahu. Navyše sa táto zmluvná podmienka nachádzala na internetovej stránke www.minifactory.sk, pričom obsah týchto podmienok spotrebiteľ nemôže podstatným spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom na vyššie uvedené, nemožno porušenie zákazu používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, považovať za zanedbateľné.

Pri určovaní výšky pokuty odvolací správny orgán zohľadnil tiež skutočnosť, že spotrebiteľ ako kupujúci má právo na úplné a pravdivé poskytnutie informácií v zmysle zákona o elektronickom obchode a osobitných právnych predpisov. Je nevyhnutné, aby mal spotrebiteľ už v čase rozhodovania sa o kúpe tovaru alebo služby čo najúplnejšie a neskreslené informácie. Poskytnutie zákonom stanovených informácií zákon viaže na ich poskytnutie pred odoslaním objednávky, a teda uzavretím zmluvy na diaľku.

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonných povinností predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, ako aj celkový počet zmluvných podmienok, ktorých rozpor s právnymi predpismi bol zistený, na ich obsah, ako aj mieru, akou neprimerane závažným spôsobom zasahujú do práv a oprávnených záujmov spotrebiteľov, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosti vyplývajúce mu z kogentných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, právo na ochranu svojich ekonomických

záujmov, ako aj právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, práva na ochranu jeho ekonomických záujmov, ako aj práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Odvolací orgán zastáva názor, že správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil okolnosti daného prípadu, ako aj dôvody zisteného porušenia, výšku postihu preto pokladá vzhľadom na skutkové zistenia za primeranú. Je potrebné uviesť, že pri kontrole SOI bolo zistené zo strany predávajúceho porušenie povinností vzťahujúcich sa k informáciám, ktoré by mali byť v každom prípade súladné so zákonom. Charakter konania, rozsah zisteného porušenia povinností, ako aj následky pre spotrebiteľa nesplnením si vyššie uvedených povinností zo strany účastníka konania, odôvodňujú uloženie pokuty vo výške stanovenej správnym orgánom prvého stupňa.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P. O. BOX 29, 827 99 Bratislava

Číslo: **SK/0195/99/2023** Dňa: **16.07.2024**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **ByPo spol. s r.o., sídlo: A. Bernoláka 6, 034 50 Ružomberok, IČO: 31 579 175, právne zastúpený: ...,** kontrola začatá dňa 26.10.2022 v sídle účastníka konania spísaním inšpekčného záznamu, ktorá pokračovala dňa 19.01.2023 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina a bola ukončená dňa 25.05.2023 v sídle účastníka konania spísaním inšpekčného záznamu, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, č. P/0128/05/2022 zo dňa 11.09.2023, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024 uložená peňažná pokuta vo výške **300,- EUR, slovom: tristo eur**, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie **m e n í** tak, že:
účastníkovi konania: **ByPo spol. s r.o., sídlo: A.Bernoláka 6, 034 50 Ružomberok, IČO: 31 579 175, právne zastúpený: ...,** kontrola začatá dňa 26.10.2022 v sídle účastníka konania spísaním inšpekčného záznamu, ktorá pokračovala dňa 19.01.2023 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina a bola ukončená dňa 25.05.2023 v sídle účastníka konania spísaním inšpekčného záznamu,
pre porušenie povinnosti predávajúceho, (resp. poskytovateľa služieb) podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024 **zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie**, v nadväznosti na § 8b ods. 1 písm. f) zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom od 01.01.2020 do 31.01.2020, v zmysle ktorého je správca pri správe domu povinný zvolať schôdzu vlastníkov podľa potreby, najmenej raz za rok, alebo keď o to požiada najmenej štvrtina vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a v znení účinnom od 01.02.2020, v zmysle ktorého je správca pri správe domu povinný zvolať schôdzu vlastníkov podľa potreby, najmenej raz za rok, alebo keď o to požiadajú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, ktorí majú aspoň štvrtinu hlasov, keď bolo kontrolou, zameranou na dodržiavanie povinností vyplývajúcich zo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024 a na prešetrenie podnetu spotrebiteľa P-684/2022 zistené, že účastník konania ako správca vykonávajúci správu bytov a nebytových priestorov v zmysle predmetu činnosti zverejnenom vo výpise z Obchodného registra Okresného súdu Žilina oddiel: Sro, vložka číslo: 935/L *„správa a údržba bytového a nebytového fondu v rozsahu voľných živností“*, na základe Zmluvy o výkone správy č. 28/1998 zo dňa 20.01.1999 (s dodatkami zo dňa 04.04.2000, zo dňa 30.05.2001, zo dňa 14.03.2006 a zo dňa 28.01.2008) uzavretej s vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ul. ..., nezvolal v roku 2020 schôdzu vlastníkov bytov a nebytových priestorov ani raz za rok, čím správca ako predávajúci porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie,

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024 peňažnú pokutu vo výške **300,- €, slovom tristo eur.** Uloženú pokutu je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica číslo účtu: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 01280522.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len *„SOI“*) so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania - ByPo spol. s r.o. - peňažnú pokutu vo výške 300,- €, pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024 (ďalej len *„zákon o ochrane spotrebiteľa“*).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole začatej dňa 26.10.2022 v sídle účastníka konania spísaním inšpekčného záznamu, ktorá pokračovala dňa 19.01.2023 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina a bola ukončená dňa 25.05.2023 v sídle účastníka konania spísaním inšpekčného záznamu zistené, že účastník konania porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: *„Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.“* Podľa ods. 2 uvedeného ust. *„Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.“*

Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, č. P/0128/05/2022 zo dňa 11.09.2023, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací orgán po preskúmaní predmetnej právnej veci zistil, že skutkový stav bol správne zistený a zaznamenaný, avšak v prípade porušenia povinnosti účastníka konania zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, pristúpil vo výroku prvostupňového správneho rozhodnutia k jednoznačnej formulácii znenia ustanovenia § 8 ods. 1 písm. f) zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov účinného od 01.01.2020 do 31.01.2020 a znenia ustanovenia § 8 ods. 1 písm. f) zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov účinného od 01.02.2020 (ďalej len *„zákon č. 182/1993 Z. z.“*). Súčasne odvolací orgán zosúladil poštové smerovacie číslo v adrese sídla účastníka konania uvedené v písomnom vyhotovení prvostupňového rozhodnutia s poštovým smerovacím číslom uvedeným vo výpise z Obchodného registra Okresného súdu Žilina, vložka číslo: 935/L. Odvolací orgán uvádza, že vykonané zmeny nezakladajú dôvod na zbavenie sa zodpovednosti účastníka konania za porušenie zákona, nemajú vplyv na spoľahlivo zistený skutkový stav, ktorý zostal v plnej miere zachovaný a nie sú dôvodom prehodnotenia výšky uloženej pokuty. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Pri výkone kontroly, začatej dňa 26.10.2022 v sídle účastníka konania spísaním inšpekčného záznamu, ktorá pokračovala dňa 19.01.2023 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, Predmestská 71, 011 79 Žilina a bola ukončená dňa 25.05.2023 v sídle účastníka konania spísaním inšpekčného záznamu, s cieľom prešetriť podnet spotrebiteľa č. P-684/2022, bolo zistené porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, v nadväznosti na § 8b ods. 1 písm. f) zákona č. 182/1993 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2020 do 31.01.2020, v zmysle ktorého je správca pri správe domu povinný zvolať schôdzu vlastníkov podľa potreby, najmenej raz za rok, alebo keď o to požiada najmenej štvrtina vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a v znení účinnom od 01.02.2020, v zmysle ktorého je správca pri správe domu povinný zvolať schôdzu vlastníkov podľa potreby, najmenej raz za rok, alebo keď o to požiadajú vlastníci bytov a nebytových

priestorov v dome, ktorí majú aspoň štvrtinu hlasov tým, že účastník konania v postavení správcu bytového domu na ul. ..., nezvolal v roku 2020 schôdzu vlastníkov bytov a nebytových priestorov ani raz za rok.

Za zistený nedostatok v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok.

Účastník konania prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podanom odvolaní uviedol, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, svojvoľné a arbitrárne. Na námietky a vyjadrenia účastníka konania vo väčšine prípadov SOI reagovala formalisticky a svoje závery v rozhodnutí riadne neodôvodnila. Svojvoľnosť vyplýva najmä zo skutočnosti, že SOI sa riadne nevysporiadala s námietkami a vyjadreniami účastníka konania a tie vo svojom rozhodnutí **ignorovala, i keď išlo o námietky konania a vyjadrenia účastníka konania, ktoré boli dôležité pre posúdenie porušenia povinnosti správcu v čase pandémie. Účastník konania podotýka, že** v čase pandémie v zásade platilo, že schôdze vlastníkov bytov sa síce konať mohli, ale museli byť striktne dodržané nasledovné opatrenia: a) vstup a pobyt v mieste hromadného podujatia umožniť len s prekrytými hornými dýchacími cestami, b) vykonávať častú dezinfekciu priestorov, hlavne dotykových plôch, kľučiek, podláh v interiéri a predmetov, c) hygienické zariadenia musia byť vybavené tekutým mydlom a papierovými utierkami, d) zaistiť pri vstupe do priestorov hromadného podujatia dávkovače na alkoholovú dezinfekciu rúk a dezinfikovať si ruky, alebo zabezpečiť iný adekvátny spôsob dezinfekcie rúk, e) zabezpečiť pri vstupe do priestorov hromadného podujatia oznam o povinnosti, že v prípade vzniku akútneho respiračného ochorenia, je osoba povinná zostať v domácej izolácii, f) zverejniť na viditeľnom mieste oznam s informáciami: 1. ak sa u osoby prejavia príznaky akútneho respiračného ochorenia, je potrebné telefonicky kontaktovať svojho ošetrujúceho lekára a opustiť miesto hromadného podujatia, 2. zákaz podávania rúk, g) pri účasti na verejnom hromadnom podujatí a pri príchode a odchode z priestorov hromadného podujatia zabezpečiť dodržiavanie rozostupov 2 m medzi osobami, h) zabezpečiť dostatočné vetranie priestorov, i) organizátor musel byť v každej chvíli schopný preukázať počet osôb aktuálne sa zúčastňujúcich na hromadnom podujatí. Účastník konania v odvolaní tiež uvádza, že ako správca bytového domu nevedel zabezpečiť dodržanie rozostupov 2 metre medzi jednotlivými osobami, keďže bytový dom má 198 vlastníkov. Schôdza vlastníkov bytov sa mohla konať len v miestnosti, ktorá má min. plochu 1048 m². Správca môže konať len na základe schváleného rozpočtu a nemal schválené finančné prostriedky na prenájom takejto miestnosti alebo plochy. Schôdza bytového domu sa síce konať mohla, ale v podmienkach tak veľkého bytového domu bola nerealizovateľná vzhľadom na to, že správca by nemohol dodržať protipandemické opatrenia. Účastník konania ďalej podotýka, že všeobecne záväzné právne predpisy je potrebné aplikovať nie jednotlivo, ale v ich vzájomnej súvislosti. Rok 2020 bol rokom začiatku pandémie Covid19, z čoho vecne vyplýva aj vysoká miera neistoty v tom, čo je dovolené a čo nie. Aplikácia práva bez pochýb je dynamický proces, ale kadencia vzniku nových pravidiel v roku 2020 v súvislosti s pandémiou presiahla hranice pojmu dynamickosť do tej miery, že je možné konštatovať stav právnej neistoty, pre ktorého aplikáciu je aj v zmysle ústavných ochrancov práva či už na Slovensku alebo v Európskej únii potrebná pomerne veľká miera stálosti. Bez ohľadu nemôže ostať ani otázka ľudskej ohľaduplnosti, a teda otázka dobrých mravov pri aplikácii práva jeho adresátmi (v tomto prípade kontrolovaným subjektom) tak, aby bol zohľadnený strach najmä starších ľudí o svoje zdravie a život v prípade účasti na schôdzi. Jednotlivé práva je potrebné vyvažovať tak, aby aplikáciou práva jedného nedošlo v nadmernej miere k porušeniu práv inej osoby. A to je aj tento prípad. Bolo by porušením práv tých, ktorí dodržiavali opatrenia, ale aj odporúčania, ak by boli pre svoju neúčasť reprezentovaní na schôdzi iba tými, ktorí opatrenia nedodržiavajú. Všeobecne záväzné normy síce dovoľovali zvolať schôdzu vlastníkov bytov, ale bolo to možné len v prípade, že budú striktne dodržané protipandemické opatrenia To je skutočnosť, ktorú SOI opomenula zohľadniť vo svojom rozhodnutí. Od 20.04.2020 opatrením Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. OLP/2731/2020 boli zakázané všetky hromadné podujatia. Tento zákaz bol potvrdený aj

opatrením č. OLP/4085/2020 účinným od 20.05.2020. Opatrenie č. OLP/6849/2020 s účinnosťou od 01.09.2020 síce v interiéroch umožňovalo podujatia s počtom účastníkov do 500 ľudí organizovať, ale pod podmienkou dodržania rozostupov minimálne 2 m medzi jednotlivými účastníkmi. Opatrenie síce pripúšťalo aj viac účastníkov verejného podujatia ako 500 v interiéroch v prípade verejných podujatí konaných na základe zákona (neurčitá formulácia s otáznikom, či sa to týka posudzovaného prípadu), ale táto výnimka sa netýkala pravidiel organizácie podujatí, takže príkaz dodržiavať rozostupy 2 m platil aj pre tieto podujatia. Opatrenie č. OLP/7694/2020 účinné od 01.10.2020 už dovoľovalo podujatia iba do 50 ľudí, pre výnimky a pravidlá platí argumentácia podľa predchádzajúceho odseku. Od 15.10. opatrením č. OLP/8326/2020 sa už nemohli konať podujatia nad 6 osôb, pre zvyšok platí rovnaká argumentácia podľa predchádzajúcich odsekov. Od 24.10.2020 platil zákaz vychádzania. K tomu je potrebné na margo právnej istoty a dodržiavania aj odporúčaní, dobrých mravov a pravidiel ohľaduplnosti uviesť, že citované opatrenia a znižujúci sa počet osôb na verejných podujatiach dokumentujú prudko sa zhoršujúcu situáciu s pandémiou a stav právnej, ale aj faktickej neistoty, že či od vyhlásenia schôdze do momentu jej konania sa situácia nezmení. Schôdzu prakticky nebolo možné plánovať a nie je spravodlivé to od správcu v tomto roku požadovať. Rozhodne by konal v rozpore s dobrými mravmi. Ak by vznikla argumentácia, že je možné hlasovať aj písomne, účastník konania upozorňuje, že v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. písomné hlasovanie je možné vykonať iba na základe prezenčného hlasovania alebo v prípade neuznášaniaschopnosti schôdze. Tiež je potrebné uviesť, že vlastníkov v predmetnom dome je 198. V prípade, ak človek zaberá plochu 20 cm x 20 cm a rozostupy 2 metre každým smerom, je potrebná plocha 1048 m^2 na konanie takejto schôdze. V Ružomberku neexistuje interiér s takými rozmermi určený na prenájom. Jedinou možnosťou je exteriér, kde schôdzu nie je možné vykonať. Na obsluhu viac ako 1000 m^2 nemá účastník konania ani dosť zamestnancov, čo je ale dôležitejšie prenájom takejto miestnosti nemal bytový dom schválený a ani vyčlenené potrebné finančné prostriedky z rozpočtu. Z uvedených dôvodov považuje účastník konania závery v rozhodnutí SOI za nesprávne, nepreskúmateľne a arbitrárne. K výške pokuty si účastník konania dovoľuje uviesť, že vzhľadom na okolnosti, ktoré existovali v roku 2020 v súvislosti s vypuknutím pandémie, je neprimerane prísna. Pri stanovení uloženej pokuty SOI nedostatočne prihliadla na mieru súčinnosti účastníka konania počas konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia, keď účastník konania od samého počiatku v maximálnej možnej miere poskytoval SOI požadovanú súčinnosť a už vôbec správny orgán neprihliadal na skutočnosť, že účastník konania nikdy nebol stíhaný, ani postihnutý za správny delikt, priestupok či iný protiprávny skutok. Na podklade uvedených skutočností si účastník konania dovoľuje odvolací orgán požiadať, aby rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, č. P/0128/05/2022 zo dňa 11.09.2023 ako nezákonné zrušil a vec vrátil správnemu orgánu prvého stupňa na nové konanie.

Odvolací správny orgán sa v prvom rade zaoberal skutočnosťou, že zákon o ochrane spotrebiteľa bol s účinnosťou od 01.07.2024 zrušený zákonom č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len *„zákon č. 108/2024 Z. z.“*), ktorý nahradil doterajšiu právnu úpravu. Z uvedeného dôvodu odvolací správny orgán skúmal podmienky vedenia správneho konania, t. j. podľa akého znenia zákona o ochrane spotrebiteľa má správny orgán konať a viesť správne konanie za správny delikt spáchaný do 30.06.2024.

Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 108/2024 Z. z. *„dozor, dohľad alebo kontrola povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa podľa predpisov účinných pred 1. júlom 2024 začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024. Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa zistené dozorom, dohľadom alebo kontrolou podľa prvej vety sa začnú a dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.“*

Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 108/2024 Z. z. *„konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.“*

Na základe uvedeného dospel odvolací správny orgán k záveru, že v danom prípade je potrebné postupovať podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (pozn. zákona č. 250/2007 Z. z.) účinného do 30.06.2024.

K odvolaniu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie prvostupňového rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že prvostupňový správny orgán sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa: *„Predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.“*

Podľa § 8b ods. 1 písm. f) zákona č. 182/1993 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2020 do 31.01.2020: *„Pri správe domu je správca povinný zvolať schôdzu vlastníkov podľa potreby, najmenej raz za rok, alebo keď o to požiada najmenej štvrtina vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.“*

Podľa § 8b ods. 1 písm. f) zákona č. 182/1993 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2020: *„Pri správe domu je správca povinný zvolať schôdzu vlastníkov podľa potreby, najmenej raz za rok, alebo keď o to požiadajú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, ktorí majú aspoň štvrtinu hlasov.“*

K námietkam účastníka konania, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, svojvoľné a arbitrárne, že na námietky a vyjadrenia účastníka konania vo väčšine prípadov SOI reagovala formalisticky a svoje závery v rozhodnutí riadne neodôvodnila, a že svojvoľnosť vyplýva najmä zo skutočnosti, že SOI sa riadne nevysporiadala s námietkami a vyjadreniami účastníka konania a tie vo svojom rozhodnutí **ignorovala, i keď išlo o námietky konania a vyjadrenia účastníka konania, ktoré boli dôležité pre posúdenie porušenia povinnosti správcu v čase pandémie, odvolací orgán uvádza nasledovné.** Prvostupňový správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia prvostupňový správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správnemu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Prvostupňový správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. V postupe prvostupňového správneho orgánu nevzhliadol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť. K uvedenému odvolací orgán poznamenáva, že Správny poriadok ustanovuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je

povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc, na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného ustanovenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy. Dokazovanie podľa odvolacieho orgánu prebehlo v súlade s ustanovením § 34 Správneho poriadku. Z dikcie ustanovenia § 34 ods. 4 Správneho poriadku jednoznačne vyplýva, že vykonanie dôkazov patrí správnemu orgánu. Odvolací orgán má za to, že v prejednávanom prípade prvostupňový správny orgán rozhodol riadne a v súlade s platnými právnymi predpismi. Podľa odvolacieho orgánu nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, keď mu počas celého výkonu kontroly i počas celého vedenia správneho konania poskytol priestor na vyjadrenie sa k zistenému nedostatku, čo účastník konania aj využil a správny orgán na dané adekvátne zareagoval.

K časti odvolania účastníka konania, v ktorej poukazuje na podmienky platiace v čase pandémie COVID19, odvolací orgán uvádza, že prvostupňový správny orgán sa vo svojom rozhodnutí podrobne zaoberal skutočnosťami spočívajúcimi v platných a účinných opatreniach Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, ktoré sa týkali aj možnosti zvolať schôdzu vlastníkov bytov a nebytových priestorov, a to nasledovne: *„Na margo opatrení Úradu verejného zdravotníctva SR orgán dozoru konštatuje, že v zmysle opatrenia č. OLP/6849/2020 sa všetkým fyzickým osobám, fyzickým osobám - podnikateľom a právnickým osobám zakazovalo usporadúvať hromadné podujatia športovej, kultúrnej, spoločenskej či inej povahy v exteriéroch v jednom okamihu v počte nad 1000 osôb alebo v interiéroch v jednom okamihu v počte nad 500 osôb, avšak tento zákaz sa nevzťahoval na schôdze, ktoré sa uskutočňovali na základe zákona, a to od 1.9.2020 (čo bol prípad účastníka konania, ktorého povinnosťou bolo zvolať schôdzu v zmysle zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov), ďalej v zmysle opatrenia č. OLP/7694/2020 sa všetkým fyzickým osobám, fyzickým osobám - podnikateľom a právnickým osobám zakazovalo usporadúvať hromadné podujatia športovej, kultúrnej, zábavnej, spoločenskej či inej povahy v jednom okamihu v počte nad 50 osôb, avšak tento zákaz sa nevzťahoval na schôdze, ktoré sa uskutočňovali na základe zákona, a to od 1.10.2020, zároveň v zmysle opatrenia č. OLP/8326/2020 sa všetkým fyzickým osobám, fyzickým osobám - podnikateľom a právnickým osobám zakazovalo usporadúvať hromadné podujatia športovej, kultúrnej, zábavnej, spoločenskej či inej povahy v jednom okamihu v počte nad 6 osôb, avšak tento zákaz sa nevzťahoval na schôdze, ktoré sa uskutočňovali na základe zákona, a to od 15.10.2020, a v zmysle vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR č. 12/2020, ktorou sa vykonával zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (účinnej od 30.10.2020), podľa § 4 danej vyhlášky sa zákaz usporadúvať hromadné podujatia športovej, kultúrnej, zábavnej, spoločenskej či inej povahy v jednom okamihu v počte nad 6 osôb, nevzťahoval aj na typ hromadného podujatia, t. j. na schôdze, ktoré sa uskutočňovali na základe zákona.“*

Odvolací orgán uvádza, že sa nestotožňuje s tvrdením účastníka konania, že na námietky a vyjadrenia účastníka konania vo väčšine prípadov SOI reagovala formalisticky a svoje závery v rozhodnutí riadne neodôvodnila, a to z dôvodu, že prvostupňový správny orgán postupoval zákonne, keď z hľadiska zistenia skutkových okolností vedúcich ku konštatovaniu porušenia právnej povinnosti účastníkom konania vychádzal z objektívneho právneho stavu platného a účinného v čase spáchania správneho deliktu.

Na subjektívne tvrdenia účastníka konania uvedené v odvolaní, že správca bytového domu nevedel zabezpečiť dodržanie rozostupov 2 metre medzi jednotlivými osobami, keďže bytový dom má 198 vlastníkov, že schôdza vlastníkov bytov sa mohla konať len v miestnosti, ktorá má min. plochu 1048 m^2, že správca môže konať len na základe schváleného rozpočtu a nemal schválené finančné prostriedky na prenájom takejto miestnosti alebo plochy, že schôdza bytového domu sa síce konať mohla, ale v podmienkach tak veľkého bytového domu bola nerealizovateľná, že schôdzu prakticky nebolo možné plánovať a nie je spravodlivé od správcu to v tomto roku požadovať, odvolací orgán nemohol z hľadiska zbavenia sa objektívnej zodpovednosti účastníka konania prihliadať. Uvedené skutočnosti nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za zistené porušenie právnej povinnosti a následný vznik protiprávneho stavu. Zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho, resp. poskytovateľa služieb pri poskytovaní služieb je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa objektívnou zodpovednosťou, tzn. že zodpovedá za porušenie zákonných povinností a následný protiprávny výsledok bez ohľadu na zavinenie.

V tejto súvislosti odvolací orgán poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyjadreného v rozsudku z 29. januára 2015, sp. zn. 8Sžf/111/2013, *„ak ide o zodpovednosť fyzickej osoby podnikateľa za správny delikt, ide o objektívnu zodpovednosť a subjektívna stránka tohto deliktu v zákonoch nie je založená na báze zavinenia. Pre správny orgán je relevantná len existencia protiprávneho stavu, spôsobená činnosťou alebo nečinnosťou fyzickej osoby podnikateľa. Liberačné dôvody, pri preukázaní ktorých dochádza k redukcii, prípadne k zániku zodpovednosti fyzickej osoby podnikateľa za správny delikt, ktoré sa uplatnia vo výške sankcie alebo upustenia od jej uloženia, musia byť zakotvené vo všeobecnej rovine priamo v zákone, podľa ktorého sa uskutočňuje potrestanie za správny delikt správnym orgánom.“* Uvedený právny názor je možné analogicky aplikovať aj v prípade, ak ide o objektívnu zodpovednosť právnickej osoby za správny delikt.

Odvolací orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa.

Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedený správny delikt patrí medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku; stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. Zákon neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Odvolací je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový správny orgán zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že prvostupňový správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom.

Účastník konania v podanom odvolaní namieta, že výška pokuty je vzhľadom na okolnosti, ktoré existovali v roku 2020 v súvislosti s vypuknutím pandémie neprimerane prísna, že pri stanovení uloženej pokuty SOI nedostatočne prihliadla na mieru súčinnosti účastníka konania počas konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia, keď účastník konania od samého počiatku v maximálnej možnej miere poskytoval SOI požadovanú súčinnosť a už vôbec správny orgán neprihliadal na skutočnosť, že účastník konania nikdy nebol stíhaný, ani postihnutý za správny delikt, priestupok či iný protiprávny skutok.

K námietke, že SOI nedostatočne prihliadla na mieru súčinnosti účastníka konania počas konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia, keď účastník konania od samého počiatku v maximálnej možnej miere poskytoval SOI požadovanú súčinnosť, odvolací orgán podotýka, že je zákonnou povinnosťou poskytovať kontrolnému orgánu súčinnosť pri vykonávaní kontroly.

K námietke, že SOI neprihliadala na skutočnosť, že účastník nikdy nebol stíhaný, ani postihnutý za správny delikt, priestupok či iný protiprávny skutok, odvolací orgán podotýka, že účastníkovi konania už bola rozhodnutím Inšpektorátu SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0379/05/2018 uložená pokuta vo výške 330,- € pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, pri dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa zohľadňuje charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcna rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému nedostatku. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany prvostupňového správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona: *„Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.“* Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa: *„Ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.“*

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinnosti zo strany účastníka konania bolo spoľahlivo preukázané. Odvolací orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade, vzhľadom na charakter zisteného nedostatku a jeho dopad na spotrebiteľov (vlastníkov bytov a nebytových priestorov), nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter.

Pri určení výšky pokuty odvolací orgán prihliadol na porušenie povinnosti ustanovenej v § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty.

Z hľadiska charakteru protiprávneho konania a spôsobu porušenia povinnosti odvolací orgán prihliadol na skutočnosť, že účastník konania nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, ktorého sa dopustil, keď v postavení správcu bytového domu na ul. Bystrická cesta orientačné číslo 26-44, súpisné číslo 197, Ružomberok, LV 6160, nezvolal v roku 2020 schôdzu vlastníkov bytov a nebytových priestorov ani raz za rok.

Z hľadiska následkov porušenia povinnosti odvolací orgán prihliadol na skutočnosť, že nesplnením povinnosti účastníka konania zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo porušené právo vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome zúčastňovať sa na správe domu a hlasovaním rozhodovať ako spoluvlastník o všetkých veciach, ktoré sa týkajú správy domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku zastavaného domom alebo priľahlého pozemku, ako aj bolo porušené právo na ochranu ekonomických záujmov spotrebiteľov.

Odvolací orgán zohľadnil pri určovaní výšky pokuty skutočnosť, že účastník konania je z titulu výkonu jeho činnosti povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, ako aj zachovávať a dodržiavať požadovanú úroveň odbornej starostlivosti voči spotrebiteľom, ktorí vystupujú vo vzťahu k účastníkovi konania ako slabšia strana.

V správnom konaní bolo spoľahlivo zistené, že účastník konania porušil vyššie uvedenú zákonom stanovenú povinnosť, pričom účel sledovaný právnou úpravou a spočívajúci v ochrane majetkových práv spotrebiteľov – vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ako aj v rešpektovaní ich práva na riadny výkon správy, ktorý vlastníci bytov a nebytových priestorov opodstatnene od správcu očakávajú, protiprávnym konaním účastníka konania nebol dosiahnutý. Odvolací orgán zastáva názor, že uložená pokuta je vo vzťahu k porušeniu zákonnej povinnosti účastníka konania a z hľadiska možných následkov primeraná.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistený nedostatok, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, ako aj práva na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistený nedostatok, čiže bez ohľadu na zavinenie.

Takisto odvolací orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Odvolací orgán zastáva názor, že správny orgán prvého stupňa pri určovaní výšky pokuty zohľadnil okolnosti daného prípadu, ako aj dôvody zisteného porušenia, výšku postihu preto pokladá vzhľadom na skutkové zistenia za primeranú. Charakter konania, rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj následky pre spotrebiteľa nesplnením si vyššie uvedenej povinnosti zo strany účastníka konania, odôvodňujú uloženie pokuty vo výške stanovenej správnym orgánom prvého stupňa.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.